

טיול לירושלים/ אריאלה מרים בוארון תודה לשרון ויליאן על העריכה הלשונית

אבא מהעבודה חזר,
ולי הודיע בשמחה כי לעיר ירושלים נגיע מחר

"איפה זה ? מה זה?" את אבא שאלתי.
ומיד אבא הביא את האטלס מהחדר של מטי.
אבא הראה לי את עיר הבירה בסימן נקודה קטנה
זה היה נראה כמו תו נגינה.

את אבא שאלתי, איך נגיע לירושלים בירתנו?
אבא ענה לי "במכוניתנו".
הוסיף וסיפר "כשהייתי קטן נסענו לירושלים
בירת ישראל, עם המכונית של סבא שמואל".
"להגיע לבירתנו ירושלים יש דרכים נוספות,
אוטובוסים, רכבות ואפילו מוניות".

אבא סיפר שלפני שנים רבות,
היו עולים לירושלים בחגי ישראל,
בפסח שבועות וסוכות.
אלו שלושת הרגלים,
שבהם היו מביאים תבואה וביכורים.
ומאז את יום ירושלים מציינים.

פעם לבירה היו עולים

עם סוס ועגלה ואפילו גמלים.
שאלתי את אבא "האם אפשר להגיע גם באנייה?"
ענה "לא ילדתי היקרה, בירושלים אין ים!"
"אפשר מהיבשה או מטוס שטס באוויר
ומלמעלה הנוף ביופיו נדיר."

אני אוהבת את הסיפורים של אבא
הם מעניינים ומרתקים ביותר.

אבא סיפר לי על ילדותו,
כשנסענו בקיץ במכוניתו.
בדרך שירי ארץ ישראל שרנו,
ומאוד התרגשנו.

למחרת אני ומשפחתי לתל אביב נסענו,
ומשדה דב לירושלים טסנו.
בשדה תעופה קטנטן נחתנו.
שנקרא עטרות,
אני הייתי ממש, מאושרת.
שרנו כל הדרך "ירושלים של זהב,"
זה היה יום שכל משפחתי תמיד תזכור ותאהב.